

Mikudagsblaðið verður borið ókeypis til hvørt húsarhald í Føroyum!

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

TÁ ODDAFÓLK GANGA AFTAST

Søgan um kringvarpsstjóran, sum skrivar samrøðu við seg sjálvan á Vágaportalinum er áhugaverd – og reisir fleiri viðkomandi spurningar.

Tað eitt afturstig fyri føroyskan journalistikk, at tað er vorðið legítimt at renna ørindi fyri ávís áhugamál – og kalla tað journalistikk. Tí tað er ikki journalistikkur. Tað er at lumpa lesaran.

Vit her á blaðnum hava verið partur av gomlu flokspressuni í Føroyum í nógv ár. Tá var tað púra vanligt, at bløðini runnu ørindi fyri sínar flokkar. Øll sóu sum frá leið, at tað bar ikki til at reka fjølmiðlar á tann hátt, tíðin var farin frá tí, og tískil hvarv flokspressan.

Men alt broyttist. Og við nýggju

tøknini kann ein og hvør hava sín egnu miðil. Tað kundi verið gott, men tað tykist tó, at fólk illa duga at skyna á, hvat er journalistikkur, og hvat er at røkja ávís áhugamál.

Journalistikkur er at innsavna, viðgera og miðla tíðindi og kunning, sum er viðkomandi fyri lesarar, lurtarar ella hyggjarar. Tosa vit um journalistikk, so tosa vit bæði um háttin at kanna tíðindi og tann mátan, sum vit nýta at miðla tíðindini. Harfrá kemur orðið »journalistur«, sum tó ikki er eitt vart heiti.

At skriva eitt lesarabræv er ikki journalistikkur. Ein og hvør kann skriva eitt lesarabræv um hvat sum helst. Tað kann kringvarpsstjórin eisini gera. Tað hevur hann fullan

rætt til. Men tað er ikki rætt, um kringvarpsstjórin skrivur eitt »lesarabræv«, sum verður latið í ein tíðindaham í einum miðli, sum letst at hava viðgjørt málið, sum kringvarpsstjórin skrivur um.

Tí tá verður lesarin lumpaður. Tá heldur lesarin, at í hesum førum Vágaportalurin hevur kannað og viðgjørt eitt mál og er komin til hesa søgu, sum varð borin fram í síðstu viku.

Men so var ikki. Kringvarpsstjórin skrivur sjálvur søguna, sendir hana til miðilin sum »uppskot til grein«, og so verður hon lögð út í fullum líki í navninum hjá tíðindamanninum á miðlinum – uttan so frægt sum at flyta eitt komma.

Vit kunnu spyrja okkum sjálvi, hví Kringvarpið ikki viðger málið, sum hægsti journlistiski myndugleiki í Føroyum heldur hava so stóran týðning? Ella hví sendir kringvarpsstjórin ikki eitt slíkt

uppskot til sína egnu redaktión? Sær tað frægari út, at Vágaportalurin rennur ørindi fyri kringvarpsstjóran, enn at redaktiónin í Sortuðýki ger tað?

Onkur, sum vanliga leggur tíðindi út á slíkar kopiportalar skrivaði á Facebook, at »hetta er púra vanligt«. Eru vit komin har til, at tey sum halda seg vera »journalistar« siga, at hetta er púra vanligt, so er nakað grundleggjandi púra galið í føroyska fjølmiðlaheiminum!

KVF-stjórin eigur ikki at lirka sína meining út soleiðis

Mest sjósett tvíkiljuna Mjøltnir

Alt arbeiðið við nýggju tvíkiljuni er gjørt í byggihøllini hjá Mest í Havn – eisini skrokkurin

Fyrsta tvíkiljan frá Mest til Marine Harves er sjósett. Alt arbeiðið er gjørt í byggihøllini hjá MEST í Havn – eisini skrokkurin.

Hetta skrivur skipasmiðjan í tíðindaskriv.

Tann nýggja tvíkiljan, sum hevur fingið navnið Mjøltnir, er bygd til aliðkið í Sundalagnum og fær heimstað í Haldórsvík.

Seinasta hálvannað árið hevur Mest latið fyra tvíkiljur frá Skipasmiðjuni í Havn

til Bakkafrost, og er hetta sostatt tann fimta í røðini.

Nýggja tvíkiljan, sum er nýbygningur 114 á Mest, er 15 m long og 7 metrar breið. Tvíkiljan er útgjørd við einum stórum Melcal krana av støddini 50 tm, einum 2x457 HK Cummins høvuðsmotori, einum 113 kW Cummins hjálpimotori og 15 tons deks-spæli við moonpool.

Sum nakað nýtt í mun til aðrar tvíkiljur hevur Mjøltnir fingið ísett eina lāsiskipan til

Sleppa undan at brenna ullina í ár

Sild frá Tavuni í SMS

TÍÐIND SÍÐA 4

Tríggir vinir eiga matstovu

TÍÐIND SÍÐA 11

Búnaðarstovan fer aftur í ár at taka ímóti ull. Tað staðfestur Tróndur G. Leivsson, stjóri.

Fýrrárið tók Búnaðarstovan tók ímóti ull, men í fjør varð varð tað mesta av ullini brent, sum vanligt, tí eingin peningur varð játtaður til at taka ímóti ull fyri. Men í ár sleppa bøndur so aftur undan at brenna ullina, tí tað er greitt, at Búnaðarstovan fer at taka ímóti ull aftur í ár, nú ullaroytingin stendur fyri framman.

Tróndur G. Leivsson sigur at tey hava eina játtan upp á 400.000 krónur til endamálið og tað er ikki nóg mikið til at hava eina skipan, sum er so góð, sum tey kundu hugsað sær. Men fyrst í næstu viku ætla tey at hava greiði á, hvussu móttøkan verður

skipað. Ein avbjóðing, tey hava, er, at tað ber ikki til, bara at taka ímóti teirri góðu, fyrstafloks, ullini. Vit mugu eisini taka ímóti ull, hóast hon ikki er fyrstafloks, men ein avbjóðing er at fáa søluvørur burtur úr henni, soleiðis at hon eisini kann kasta nakað av sær, sigur stjóri á Búnaðarstovuni.

– Sum heild skal prísurin, vit lata fyri ull, sum verður avreidd til okkum, verða so mikið frægur, at bøndur tíma at fáast við tað, og fáast til at skilja ullina leggur hann afturat.

Men hann leggur afturat, at skuldu tey havt eina ullarmóttøku, sum er so væl skipað, sum tey kundu ynskt sær, hevði tað kostað einar 700.000 krónur um árið.

Tí eru 400.000 krónur ov lítið til at skipað eina veruliga ullarmóttøku, soleiðis sum vit vildu havt hana, og so at vit fáa latið ein sámiligan prís fyri ullina ímeðan hetta verður bygt upp. Í longdini er endamálið nevniliga at vit útvega eitt trygt grundarlag av føroyskari ull til ein føroyskan klædnaidnað.